

UCHWAŁA NR XIX/137/2020
RADY MIASTA PIONKI
z dnia 28 lutego 2020 r.

w sprawie: rozpatrzenia skargi z dnia 16 grudnia 2020 r. w zakresie dotyczącym działalności Burmistrza Miasta Pionki

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz 506 ze zm.), art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), oraz po rozpatrzeniu stanowiska Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miasta Pionki uchwala, co następuje:

- § 1. Postanawia się uznać skargę z dnia 16 grudnia 2019 r. złożoną przez Panią
w zakresie dotyczącym działalności Burmistrza Miasta Pionki, za bezzasadną
z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Zawiadomić skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA PIONKI

Wojciech Maślank

Uzasadnienie

W dniu 16 grudnia 2019 r. wpłynęła do Rady Miasta Pionki skarga Pani na Burmistrza Miasta Pionki. Przedmiotowa skarga została przekazana przez Wojewodę Mazowieckiego - Radzie Miasta Pionki jako organowi właściwemu do jej rozpatrzenia.

W rozpatrywanym dokumencie jego autorka zarzuciła:

- brak umieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej adnotacji, że zarządzenie nr 17/2019 Burmistrza Miasta Pionki jest nieważne,
- brak odpowiedzi na pismo z dnia 7 października 2019 r. w zakresie dopuszczenia skarżącej do pracy

W związku z powyższym Rada Miasta Pionki, mając na uwadze brzmienie art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego uznała, iż jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi w zakresie działalności Burmistrza Miasta Pionki.

Zgodnie z art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Przedmiotowa sprawa została zgodnie z obowiązującymi procedurami skierowana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która podjęła czynności wyjaśniające sprawę.

Po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym w zakresie stanu faktycznego i prawnego Rada Miasta Pionki ustaliła, co następuje:

Do zarzutów podniesionych przez autorkę skargi odniósł się w formie pisemnej Burmistrz Miasta Pionki.

Składając wyjaśnienia dotyczące przyczyn braku zamieszczenia na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta Pionki żadnej adnotacji o nieważności zarządzenia nr 17/2019 Burmistrza Miasta Pionki organ ten wskazał, iż brak jest przepisu prawnego nakładającego na niego obowiązek zamieszczenia adnotacji przy opublikowanym w Biuletynie Informacji Publicznej zarządzeniu.

Nadto Burmistrz Miasta Pionki podniósł, iż ustawa o dostępie do informacji publicznej nie określa w swoim katalogu zarządzeń i uchwał jako aktów podlegających obowiązkowej publikacji w Urzędowym Publikatorze Teleinformatycznym - Biuletynie Informacji Publicznej.

Tym samym czynności publikacji ww. aktów nie mają obligatoryjnego charakteru.

Wobec powyższego Burmistrz Miasta Pionki, przy zachowaniu przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a także zwyczajowej praktyki zamieszczania w sposób fakultatywny treści zarządzeń – nie widział podstaw prawnych do spełnienia żądania skarżącej.

Burmistrz Miasta Pionki wskazał również na okoliczność, iż informacja o nieważności zarządzenia jest powszechnie dostępna na stronach internetowych lub publikatorach podmiotów rozpatrujących sprawę w sferze administracyjnoprawnej – a tym samym gwarantuje pełne prawo do uzyskania informacji i pozostaje w zgodzie z działalnością (właściwością) tych podmiotów.

Odnosząc się z kolei do zarzutu braku odpowiedzi na pismo z dnia 7 października 2019 r. w zakresie dopuszczenia skarżącej do pracy, Burmistrz Miasta Pionki przedstawił obszerny wywód

obejmujący zarysowanie kontekstu faktycznego i prawnego w rozpatrywanej sferze, który w ujęciu syntetycznym można sprowadzić do konkluzji, iż kwestia przywrócenia skarżącej do pracy znajduje się w ramach wyłącznej kognicji (właściwości) sądu pracy i tym samym dopiero rozstrzygnięcie tego sądu przesądzi o ewentualnych żądaniach skarżącej w przedmiotowej kwestii. Zaprezentowane stanowisko zostało poparte ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt I PK 155/14, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2004 r., sygn. akt I PK 100/04).

W związku z powyższym Burmistrz Miasta Pionki wskazał, iż autorka skargi została wyczerpująco poinformowana w piśmie z dnia 27 czerwca 2019 r. o wskazanych aspektach prawno-proceduralnych dotyczących jej przywrócenia do pracy. Dalsza natomiast korespondencja skarżącej sprowadzała się jedynie do powielania pytania, na które uzyskała już odpowiedź i w związku z tym miała pełną świadomość uwarunkowań legalnych dotyczących podnoszonej kwestii.

Mając na względzie powyższe, odnosząc się do zarzutów sformułowanych w skardze poddanej ocenie Rady Miasta Pionki, w pierwszej kolejności należy zważyć, iż Burmistrz Miasta Pionki nie miał prawnego obowiązku umieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej adnotacji, że zarządzenie nr 17/2019 Burmistrza Miasta Pionki jest nieważne, co więcej fakultatywna publikacja aktu tego rodzaju na żądanie zainteresowanego podmiotu nie wpisuje się powszechnie przyjętą zwyczajowo praktykę w tym zakresie. Tym samym nie doszło do naruszeń w przedmiotowej kwestii.

Odnosząc się z kolei, do zarzutu braku odpowiedzi na pismo z dnia 7 października 2019 r. dotyczące dopuszczenia skarżącej do pracy, należy zważyć, iż autorka skargi była uprzednio informowana o aspektach prawno-proceduralnych związanych z rozstrzygnięciem kwestii ewentualnego przywrócenia jej do pracy i stanowisko to, wobec braku rozstrzygnięcia w sprawie sądu pracy, było aktualne na dzień złożenia pisma z 7 października 2019 r. o czym skarżąca miała pełną wiedzę.

W kontekście rozpatrywania skargi, niezwykle istotne jest również, iż w dniu 21 lutego 2020 r. skarżąca zawarła z Miejskim Ośrodkiem Kultury w Pionkach ugodę przed Sądem Rejonowym w Radomiu, Wydział IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na mocy której ww. pracodawca zobowiązał się do zapłaty na rzecz Pani [imię] kwoty odpowiadającej jej trzymiesięcznemu wynagrodzeniu Dyrektora Miejskiego Ośrodka Kultury w Pionkach, które to świadczenie stosownie do zgodnych oświadczeń stron wyczerpuje całość roszczeń między nimi.

Tym samym mając na względzie, iż spór toczony przed sądem pracy zakończył się w sposób konsensualny, a skarżąca zrezygnowała dobrowolnie z dalszego forowania roszczenia o przywrócenie jej do pracy na stanowisku dyrektora Miejskiego Ośrodka Kultury w Pionkach, skargę w przedmiotowym zakresie należy uznać za bezzasadną.

Z powyższych względów należało podjąć uchwałę o treści, jak wyżej.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA PIONKI
Wojciech Maślanek

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a., w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.